

ISC
۰۱۲۲۰-۵۹۴۰۴

نخستین کنفرانس ملی

کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران

چالش‌ها و راهکارهای نوین در مدیریت، حسابداری و صنعت بیمه

زمان برگزاری: ۱۴۰۲/۰۷/۲۰
MCII-conf.ir

بررسی تاثیر کنترل داخلی و پایداری شرکت بر ریسک سیستماتیک و ریسک خاص

شرکت در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران

میلاذ حبیب الهی^۱، یعقوب پورکریم^{۲*}

۱- دانشجوی دکترای مهندسی مالی، دانشکده مدیریت اقتصاد و حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تبریز، ایران

m.habibolahi87@gmail.com

۲- استادیار دانشگاه، حسابداری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز، ایران. pourkarim.y@gmail.com

چکیده:

هدف از انجام این تحقیق بررسی تاثیر کنترل داخلی و پایداری شرکت بر ریسک سیستماتیک و ریسک خاص در شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران بوده است. این تحقیق به روش توصیفی- همبستگی انجام شده و از نوع تحقیقات کاربردی است. جامعه آماری تحقیق را کلیه شرکت های پذیرفته شده در بورس اوراق بهادار تهران طی یک دوره پنج ساله، از سال ۱۳۹۱ الی ۱۳۹۵ تشکیل می دهند که تعداد ۹۳ شرکت در تمام طول دوره تحقیق در بازار بورس فعال بوده و مورد مطالعه قرار گرفته اند. داده های تحقیق از صورت های مالی شرکت ها استخراج گردیده و با استفاده از مدل های رگرسیونی به روش داده های ترکیبی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته های تحقیق نشان داد که کنترل داخلی بر ریسک سیستماتیک و ریسک خاص تاثیر معناداری دارد و پایداری شرکت بر ریسک غیرسیستماتیک شرکت تاثیر معکوس و معنی داری داشته است. متغیر اندازه شرکت ریسک سیستماتیک دارای اثر منفی معناداری می باشد. و نهایتا متغیر نسبت اهرم مالی بر ریسک سیستماتیک دارای اثر معناداری نمی باشد.

واژه های کلیدی: کنترل داخلی، پایداری شرکت، ریسک سیستماتیک، بورس اوراق بهادار تهران

۱- مقدمه

پایداری شرکتی رویکردی با هدف ایجاد ارزش بلندمدت برای ذی نفعان سازمان بوسیله استراتژی تجاری دوستدار محیط زیست است. در این رویکرد کوشش می شود بر ابعاد اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، محیطی و اخلاقی تمرکز شود. همچنین اهداف بلندمدت نیز نباید فدای دستیابی به هدف های کوتاه مدت شود. به طور کلی پایداری شرکتی رویکردی اقتصادی و عمل گرا با پتانسیل در راستای خلق فرصت ها و مخاطره ها برای تجارت و دادوستد می باشد. موضوع پایداری شرکتی مفهومی وسیع، پیچیده و در حال تکامل است که نگرش ها و ایده های متنوعی را دربر می گیرد. این مفهوم در آغاز با دیدگاه مالی شرکت ها ارتباط داشت. همچنین هدف اصلی آن به حداکثر رساندن ارزش برای سهام داران بود تا شرکت ها از طریق پایدار بودن در بلندمدت منتفع شوند. به دنبال افزایش تقاضا برای پاسخگویی در رابطه با فعالیت شرکت و اثرات آن بر جامعه، قوانین و مقرراتی برای نحوه گزارشگری شرکت ها تدوین می شود. به دیگر سخن باید گفت حرکت به سوی پایداری در کسب و کارها دیگر یک شعار زیبا و مردم پسند نیست. الزامات قانونی وجود دارد که شرکت ها را ملزم می سازد تا از این اصول در تصمیم گیری سازمانی استفاده نمایند.

در ادبیات مالی انواع ریسک های مختلف شناسایی شده است که هر یک تعریف خاص خود را دارند. از یک دیدگاه ریسک را می توان در دو دسته طبقه بندی کرد: دسته اول ریسک هایی است که به عوامل داخلی شرکت مربوط می شود. در هر شرکتی این نوع ریسک ها به شرایط خاص همان شرکت بستگی دارد و ربطی به ریسک سایر شرکت ها ندارد. در نتیجه این نوع ریسک می تواند خاص یک صنعت معین باشد. این نوع ریسک را ریسک غیرسیستماتیک گویند (ریسک خاص شرکت). دسته دوم ریسک هایی است که خاص یک یا چند شرکت نبوده و به کل بازار مربوط می شود. این نوع ریسک ها در اثر عواملی که بازه کل بازار را تحت تاثیر قرار می دهند به وجود می آید ریسک سیستماتیک می گویند (نوروش و وفادار، ۱۳۷۸).